

πόσο πειό καλή είναι ή ζωή όταν ενδιαφέρεται ή ψυχή για κάτι τι, τότε θ' αγαπήσει αιώνια...

Και τής είπε ακόμα. «Σ' αγαπώ. Όπως κατεβαίνει ο ήλιος άφθονος άπ' τον ουρανό το μεσημέρι σε βαθμό που ξεχειλίζει ή γη σαν να μη χωρή το φώς του, έτσι κατεβαίνει κ' ή αγάπη στην ψυχή μου γιατί βρίσκειται στο μεσημέρι της κι' αυτή. Ω, τι ώραία ώρα της ζωής! Και μόνο γι' αυτή αξίζει κανείς να γεννηθής, και να περάσει τόσα βάσανα...»

Η σκιά τώρα έφθασε ως το πάτωμα. Τα μάτια του ήλιου που κρυφοκύτταγαν πίσω άπ' την πόρτα έκαλίσθησαν από το δυνατό μύρο των έρωτικων αυτών λόγων, κι' έκυλίσθησαν βαρειά πίσω άπ' τής ντυμένες με σκοτεινή υπερήφανα οροσειρές.

Εκείνη έπιασε τα χέρια του, που έχλώμισαν άμέσως άπ' τον πυρετό της, όπως χλωμιάζουν και τα λεπτά λουλούδια όταν στάξει άπάνω τους ζεστό νερό.

—Με λόγια δεν μπορεί να γίνη ευτυχισμένη μια ψυχή που έδυστύχισε τόσα χρόνια. Πάμε να ζήσουμε άλλο. Εκεί που ή κακία έχει άφορη, και ο διάβολος είναι τόσο υπερήφανος, ώστε να μη ανακατώνεται στη ζωή των ανθρώπων που δεν τον πιστεύουν. Θέλω ή αγάπη μας να περιορισθής στα άτομά μας, στο θεό μας, στη φύσι. Πάμε να φύγουμε...

Στο λόγο αυτό έτράβηξε γρήγορα τα χέρια του άπ' τα δικά της και σηκώθηκε.

Σηκώθηκε κι' εκείνη.

—Τί έχεις;

—Έδω θα μείνω! Πήγαινε όπου θέλεις σύ.

Ποια είσαι σύ που έπεμβαίνεις στη ζωή μου; Δεν σε γνώρισα ποτέ για άνθρωπο δικό μου. Μέσα μου είναι νύχτα δεν είναι ήμέρα για να ξεχωρίζω τα πατήματα των ανθρώπων που πέρασαν άπ' την ψυχή μου. Είναι όμίχλη μέσα μου. Είναι αίμα. Είναι δάκρυα. Δεν είναι τίποτε. Το μυαλό μου είναι χωρισμένο σε κομμάτια που τόνα χτυπά το άλλο. Κι' αν υπήρξε ποτέ μέσα στο κεφάλι μου ή εικόνα σου, θα εθάφτηκε κάτω άπ' τους γκρεμισμένους τοίχους του.

Άνοιξέ μου την πόρτα.

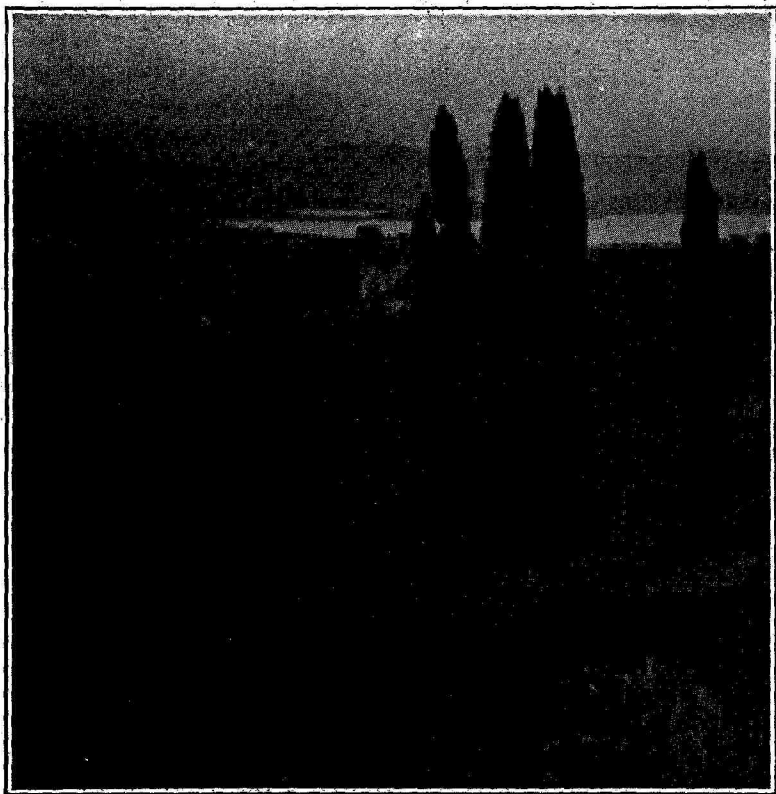
Νά τραβήξω το δρόμο μου θέλω που είναι στρωμένος με τα κορμιά αυτών των τρελλων, που έπιστεφαν πώς ή ψυχή μπορεί ν' άνήκη πάντα σ' έναν άνθρωπο!...

Ένας χτύπος δυνατός άκούσθηκε, και ή μιγόνια με μαζεμένα τα φύλλα της έσχυψε κ' έκλαψε στα πόδια τής πεθαμένης της κυρας!...

ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ

(Κα Πολ. Δημητρακοπούλου)

ΚΑΛΩΤΕΡΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

Α. Κογεβίνα.

Κερκυραϊκή έδπηρα.